

Interviu FemeiaStie.ro - Mi-am dorit ca fotografiile mele sa fie privite cu sufletul



Sa te uiti la fotografii e altceva decat sa vezi fotografii. "Oricine poate sa se uite la fotografii, insa a vedea o fotografie implica si capacitatea de a o citi" ne spune Bernlef. Cred cu tarie in cuvintele lui, iar a citi o fotografie este o arta.

Zilele acestea, zburcimate de atata tensiune, am descoperit linistea in fotografii, care dupa parerea mea, lasa cel mai cald si linistitor sentiment.

Anul acesta a inceput cu decoruri triste, oameni care protesteaza, indura frigul si spera cu tarie ca pot avea un viitor mai frumos. La cativa metri departare, de locul unde acum cateva luni pancarte pline de revolta umpleau piata, o oaza de liniste si caldura te inalta, inghetand orice gand rau dand speranta sentimentului ca bunatatea exista.

Cristina Nichitus Roncea ne propune sa traim "Precum in cer". O expozitie de fotografii ce te inalta si care te duc spre o lume in care cuvintele sunt de prisos.

Cu mare caldura sufleteasca am intervievat-o pe autoarea fotografiilor. Va invit sa lecturati un interviu in care Cristina ne destanuie povestea din spatele cortinei expozitiei "Precum in cer".

FemeiaStie.ro: Cristina, iti multumesc ca ai acceptat acest interviu. Prima luna a acestui an a venit cu o tensiune si zgomot. In acesta atmosfera, cum ai avut curajul de a aduce publicului o astfel de expozitie?

Cristina Nichitus Roncea: Nu am gandit-o ca un antidot pentru atmosfera tensionata de la Universitate, dar m-am bucurat ca macar o parte dintre oamenii care au intrat in incinta Palatului Sutu, unde a avut loc expozitia "Precum in cer, asa si pe pamant", au gasit acolo o oaza de liniste. Pentru mine, vizita la manastirea Petru Voda a fost o experienta inaltatoare, o ocazie fara precedent de a invata ca poti sa fii mai fericit prin simplitate, straduindu-te sa indepartezi influentele nefaste, sa te bucuri de frumusetea din jur, pe care o gasesti in natura, dar si in oameni. Credinta te invata sa fii bun si astfel ajungi sa fii fericit prin tine insuti, fara sa astepti neaparat ceva de la cei din jur. Dincolo de situatia politica, de agitatie din oras sau de problemele personale, oamenii pot afla la aceasta expozitie ca monahii din manastirile Romaniei se roaga pentru fiecare suflet de roman, ca exista oaze si fortarete ale credintei si ca Dumnezeu nu ne lasa. Avem tendinta sa uitam asta din cauza greutatilor care ne apasa, insa credinta chiar ne ajuta sa depasim situatiile dificile si mai ales ne invata sa-i ajutam si pe cei din jur, atunci cand putem. De aceea, cand am primit propunerea ca expozitia de la Muzeul Bucurestiului sa se mute, de Sfintele Pasti, la Muzeul Unirii din Iasi, in sanul Mitropoliei Moldovei si Bucovinei, de unde sunt eu, m-am bucurat ca si apropiatii mei se vor incanta vizual si sufleteste cu lumea mirifica surprinsa in aceste fotografii.



FemeiaStie.ro: Aceasta calatorie in lumea ortodoxiei din Romania a fost o provocare, o dorinta personala sau pur si simplu o idee?

Cristina Nichitus Roncea: A fost o minune, in primul rand. In sensul ca aceasta poarta mi-a fost deschisa de Parintele Iustin, intr-o seara de Craciun, cand eram la usa chiliei sfintiei sale alaturi de pelerini, maici si calugari, cantandu-i colinde. Este si prima fotografie facuta cu Parintele, cu care de altfel si deschid expozitia. E drept ca cineva m-a dus de mana pana acolo... Dar dupa aceea toate au venit de la sine. Am vrut sa descopar taramul tainic al manastirilor Romaniei si, mai ales, sa-i trimit prin fotografiile mele si pe altii sa se impartaseasca din "gura de rai" pe care o reprezinta orice sfant asezamant ortodox. Traim intr-o lume in care stresul ne inunda si tind sa ne domine viata, asa ca tanjeam dupa linistea si inaltarea spirituala care stiam ca se regasesc dincolo de zidurile unei manastiri, acolo unde sunt oameni care traiesc frumos. Fotografia este mare mea pasiune, la care m-am intors dupa peregrinari prin Drept si Finante. Prin expozitie pledez - ca si in cazul experientei mele personale - la aceasta intoarcere la radacini, la traditie. Si m-am straduit sa transmit prin lucrarile mele acea stare minunata pe care o poti avea cand esti alaturi de oameni care traiesc in stransa legatura cu Dumnezeu. Nicaieri nu se poate vedea mai bine ca omul sfinteste locul decat in gradinile Maicii Domnului care sunt manastirile Romaniei. Bunatatea si linistea sunt transmise de fiecare coltisor din manastire, de fiecare fir de iarba, de fiecare floricea, de fiecare privire a oamenilor de acolo care stiu sa ierte, care au o rabdare infinita si o generozitate care poate schimba lumea. Si mai ales multa iubire, pe care o simti si simti ca trebuie sa o intorci chiar si celor mai putin norocosi, a nefericitorilor care au uitat comandamentele Mantuitorului, au uitat sa iubeasca.

FemeiaStie.ro: Recunosc ca aceasta expozitie a trezit in mine un sentiment de nostalgie si o emotie speciala, pentru ca aceasta lume imi transmite un sentiment inedit. Cum ai reusit sa intri atat de adanc in lumea lor? Sa prinzi mesajul atat de aproape?

Cristina Nichitus Roncea: M-am straduit sa percep cu sufletul ceea ce vedeam in jurul meu. Ma bucur ca obiectivul aparatului de fotografiat a reusit sa surprinda ceea ce eu vedeam cu ochii mintii, ceea ce atingeam cu sufletul, ceea ce simteam cu inima in acele momente. De fiecare data cand imi privesc fotografiile, regasesc acele senzatii, acea stare de binecuvantare, si sper ca aceleasi stari sa le fie transmise si celor care imi vad lucrarile. Aparatul de fotografiat este ca o extensie a mea, fotografia este modul in care exprim ce simt, in care redau ce vad. La inceput, fotografiam in primul rand pentru mine dar mi-am dat seama ca multi din oamenii oraselor nu stiu ca exista acest univers ortodox manastiresc, ca dincolo de dogme si legende, este cu adevarat o cetate in care omul se regaseste, se descopera si isi invinge temerile, se transforma, se bucura de taine si ajunge la starea de binecuvantare. Am considerat aproape o datorie crestineasca in a arata chipul adevarat al ortodoxiei romanesti, nu cel maculat de ziare si posturi tv care nu au, de fapt, nici o legatura cu Romania romanilor, ci doar cu dominarea politica si economica a tarii.



FemeiaStie.ro: Oamenii privesc cu scepticism acest univers ortodox, sunt tentati sa judece si sa blameze. Ai avut sentimente de teama, de retinere atunci cand ai hotarat sa immortalizezi momente si spatii din acest teritoriu?

Cristina Nichitus Roncea: Scepticii si cei care judeca sunt aceia care privesc de la distanta, nu indraznesc sa se apropie si sunt cazuti in nestiinta. Multi sunt supusi manipularilor agresive, fatise sau subliminale. Un autor ortodox care demonstreaza cu prisosinta in lucrarile sale stadiul de "1984" la care a fost adus poporul roman este Virgiliu Gheorghe, ale carui carti vi le recomand cu staruinta. Din pacate, omul e cazut in pacat de la Adam si Eva incoace. Exista asadar si suflete care clevetesc sau ii arata cu degetul pe ceilalti, desi nimeni nu e fara pata, nimeni nu e demn sa arunce cu piatra. Fata de acestia am avut doar sentimentul de mila. Din pacate, acesti foarte putini rataciti nu fac decat sa ajute lucrarea vrajmasului, care doreste sa indeparteze oamenii de Biserica. Pentru noi, cei din exterior poate ca ne e mai usor sa constatam nereguli, decat sa laudam si sa ne minunam in fata desavarsirii, in fata frumosului, in fata miracolului. E mai usor sa cautam motive care sa ne indeparteze de un univers care ni se pare dificil de accesat decat sa ne straduim sa intelegem. Pentru aceasta Dumnezeu ne da iubire si daruri. Darul meu e fotografia. Prin fiecare fotograma am incercat sa deschid ochii celor care judeca fara a sti si, in acelasi timp, sa impletesc o camasa de zale, o armura de inele, legate intre ele, pentru a-i apara pe cei din manastiri - adeseori denigrati de dusmanii ortodoxiei -, cu imaginile adevarului. Fiecare fotografie este o za.

FemeiaStie.ro: Acesti oameni speciali decid sa duca o viata departe de lume, in pustiu. Care este asul tau din maneca, pentru ca ai reusit sa aduci emotia si simplitatea lor in niste fotografii deosebite? Cum ai intrat atat de profund in lumea lor fara agitare?

Cristina Nichitus Roncea: Cu binecuvantare. La Petru Voda, cu binecuvantarea marelui duhnic al Ortodoxiei romanesti, Parintele Iustin Parvu, si peste tot cu cea a ierarhului locului. Apoi cu dragostea celor din manastiri, fara de care nu poti face nimic. Nu poti sa fii turist in manastiri. Trebuie sa fii pelerin, sa participi la viata ortodoxa, sa intri in comuniune cu Dumnezeu si fratii tai, izolati de lume pentru lume. Ei sunt in manastiri nu numai pentru propria lor mantuire, ci pentru cea a neamului din care fac parte, a neamului nostru atat de incercat. Daca reusesti sa intelegi jertfa lor poti sa o si redai. Este ceea ce am incercat eu.

FemeiaStie.ro: Cu ce lectie de viata ai ramas in urma acestei experiente? In sensul ca aceasta incursiune a fost la fel ca orice alta sedinta foto sau are un loc si o semnificatie aparte?

Cristina Nichitus Roncea: Nicio sesiune de fotografie nu e pentru mine doar o sedinta foto; incerc sa surprind emotii, sentimente, incerc sa transmit ce vad si ce simt, sa spun o poveste sau sa redau o stare. Manastirile sunt locuri care pentru multi par rupte de realitate. Dar nu este deloc asa. In manastiri sunt oameni bine ancorati in prezent si determinati pentru viitor mai ales pentru ca isi cunosc trecutul. Poate o sa va surprinda chiar si pe dvs, dar in multe manastiri am intalnit monahi si monahii cu doua facultati, mastere si doctorate, invatati extraordinari, matematicieni si ciberneticieni, vorbitori si traducatori de greaca veche, ebraica, latina, etc, doctori de suflute si de trupuri, artisti de o infinita sensibilitate, ganditori profunzi si, nu in ultimul rand, inainte vazatori care iti vad sufletul ca la razele X si traiesc fiecare durere a neamului din care facem parte. Am vazut si am trait minuni. Sunt calugari - stanci de credinta, sunt maicute - mladite ale adevarului, sunt oameni care par a fi sfinti coborati pe pamant. Priviti la chipurile lor: cata blandete, cata caldura! Am si acest proiect fotografic – oarecum blocat din cauza smereniei multora – de a reda privirile calugarilor. Atat de glasuitoare prin tacere. Sunt oameni legati de Dumnezeu si pentru ca fiecare fapta si fiecare gest al lor au loc in virtutea iubirii pe care o simt fata de Mantuitor si fata de aproapele lor. Nici nu-ti dai seama sigur daca e ca o calatorie in trecut sau ca o viziune a unei lumi curate si simple, cu oameni pentru care bogatia spirituala cantareste mult mai mult decat bunurile materiale, care muncesc si se roaga pentru noi incontinuu. Cat de inaltatoare este slujba de noapte! Daca vreti sa pasiti pe scara spre Rai mergeti la o slujba de noapte de la o vrednica manastire. Eu am ramas cu multe lectii de viata, poate ca cea mai importanta este aceea ca raspunsurile pentru sensul vietii noastre se gasesc in noi si avem nevoie de ingeri si arhangheli ca sa ni le descopere si de sfinti ca se le faca sa se implineasca, cu ajutorul lui Dumnezeu si a Maicii Domnului. E atat de simplu. Rolul manastirilor este, cred eu, si din perspectiva fotografiilor mele, de a te aterne mai usor pe calea spre mantuire.

FemeiaStie.ro: Cum ti-a venit ideea titlului expozitiei "Precum in cer asa si pe pamant"? Are o poveste sau a fost ceva spontan?

Cristina Nichitus Roncea: Titlul a fost ales, foarte inspirat, de catre editura Compania, care a publicat Albumul de fotografie chiar cu acest titlu. A fost o revelatie probabil, in timpul definitivarii Albumului. Va marturisesc ca existau mai multe variante. Eu m-am rugat sa ramana

acesta. Trebuie sa va spun ca totul a fost minunat si cu tiparirea Albumului de catre sotii Romosan, chiar in prejma Craciunului, si cu tot ce a urmat. A fost un sir de intamplari dintr-acelea care se petrec atunci cand Dumnezeu vrea sa ramana anonim. S-a gasit un sponsor binevoitor, care nici macar nu si-a dorit mediatizare, dar eu se cuvine sa-i multumesc si public, este vorba de compania Luxten. Apoi am avut norocul sa-l gasim pe profesorul Florin Constantiniu, la care tin foarte mult si care a fost din prima foarte bucuros sa faca prefata mai ales ca dansul a trait in copilarie chiar pe meleagurile si in manastirile din fotografiile mele. Domnul profesor a lansat si cartea, la Libraria Sophia, cu un profund cuvânt marturisitor despre starea ortodoxiei si rolul manastirilor in viata noastra. O lansare intregita, la ideea monahului Filotheu si a Mihaelei Voicu, de o expozitie organizata ad-hoc si deja permanentizata. Apoi a urmat expozitia de la Palatul Sutu, gazduita cu drag de conducerea Muzeului Bucurestiului, cand s-a gasit un alt mecena, i-as putea spune, Casa de Avocatura Tuca Zbarcea & Asociatii, fara de care nu puteam realiza toata aceasta lucrare. Au vorbit la lansare domnul profesor Radu Ciuceanu, fost detinut politic, presedinte al Institutului National pentru Studiul Totalitarismului al Academiei Romane si dl academician Alexandru Surdu, presedintele Sectiei de Filosofie si Teologie a Academiei Romane. Toate acestea le-am adunat pe un site, care se numeste chiar www.precum-in-cer.ro. Nimic nu s-ar fi intamplat inasa fara de ajutorul celor carora trebuie sa le multumesc in primul rand: Parintele Iustin si Maica Iustina, staretă Manastirii Paltin – Petru Voda. Acum am fost invitata la Iasi de Complexul Muzeal National "Moldova", unde am avut sansa sa vernisez expozitia impreuna cu cea a icoanelor lui Grigorescu de la Agapia si in prezenta Inalt Preasfintitului Teofan, Mitropolitul Moldovei si Bucovinei, care m-a indemnat sa continui lucrarea exact ca in titlul ales: "precum in cer asa si pe pamant". Iata, un sir de bucurii dumnezeesti, dar si de responsabilitati pe masura...



FemeiaStie.ro: Cu ce asteptari ai pornit cand ai adus in ochii publicului aceste fotografii? Esti placut surprinsa de rezultat si de magnetul catre public?

Cristina Nichitus Roncea: Mi-am dorit ca fotografiile mele sa fie privite cu sufletul. Sunt foarte incantata de faptul ca oamenii au rezonat perfect cu intentiile mele, au reusit sa simta emotie si o stare de bine, de incantare. Au vazut puritatea din ochii unui copil, de la Caminul de copii al Manastirii Petru Voda, intelegciunea din privirea unei batrane de la azilul aceleiasi manastiri, fragilitatea si nemaipomenita frumusetate a unei flori rasarite la radacina unui copac, admirata de o monaha, aproape au simtit aerul proaspat si racoarea zapezii curate din Muntii Neamtului, au ascultat glasul minunat al maicilor la slujba, dar au auzit si cea mai frumoasa muzica - sunetul clopotelor, cum spunea prea bunul Parinte Arsenie Papacioc, de a carui sfanta binecuvantare m-am bucurat, au vazut credinta romanilor si lumina divina ce izvoraste din sufletele linistite ale calugarilor si, sper eu, au simtit prezenta lui Dumnezeu in fiecare particica a lumii ortodoxe romanesti, pe care am incercat sa o redau pe cat am putut. Doresc tuturor cititoarelor FemeiaStie sa se bucure de toate darurile pe care le gasesc in manastirile ortodoxe romanesti, asemenea mie. Eu, una, am simtit protectia si binecuvantarea ce pot fi date prin mana unor oameni care au primit har ca sa il reverse asupra noastra, doi mari duhovnici ai Ortodoxiei romane, fosti detinuti politic si luptatori pentru dreapta credinta, care tin neamul sa nu cada, unul din ceruri, unul de pe pamant. Sunt taine accesibile celor care vor cu adevarat sa le cunoasca, sa se impartaseasca in duh si fapta. Nici nu trebuie sa bati la usa ortodoxiei: portile manastirilor sunt tot timpul larg deschise. Te asteapta. Fotografiile mele sunt o invitatie asadar,

de a pasi pe calea iubirii si a adevarului.

FemeiaStie.ro: Multumesc mult Cristina! Mult succes si drum luminos!

Cristina Nichitus: Roncea: Multumesc si eu!

FemeiaStie.ro: Pentru mai multe fotografii si informatii, accesati acest basilica.ro sau precum-in-cer.ro

Un interviu realizat de: [Ecaterina Virgolici / FemeiaStie.ro](http://Ecaterina_Virgolici_FemeiaStie.ro)